

tinget, medmindre der samtidig var opnaaet Enighed om, hvorledes det forfatningsmæssige Stridsspørgsmaal om de kongevalgte skulde løses. Mindretallet har derfor i Udvalget stillet Forslag, dels til en Valgkredsordning med 114 Medlemmer og dels til en Grundlovsændring, der ophævede den kongevalgte Institution i Landstingets Sammensætning, saaledes at alle Landstingets Medlemmer valgtes efter de almindelige, gældende Regler for Landstingsvalg.

En Overenskomst herom vilde have muliggjort, at den fra alle Sider krævede Valgkredsreform kunde gennemføres; men ved den i Udvalget stedfundne Ministerkonference erklærede Ministeriets Repræsentant, at Regeringen ikke kunde gaa ind paa denne Løsning, og dermed var Grundlaget for Mindretallets Valgkredsforslag bortfaldet. Thi saa længe Folketingets og utvivlsomt ogsaa Landstingets Flertal fastholde, at en ny Valgkredslov kun bør gennemføres i Forbindelse med en Grundlovsændring, og saa længe der ikke er opnaaet en Overenskomst mellem de modstaaende Opfattelser i Spørgsmaalet de kongevalgte, er ethvert Forslag om en Valgkredsreform fuldstændig unyttig, da det kun vil kunne gennemføres efter en forudgaaet Forfatningskamp, og det vilde efter Mindretallets Anskuelse være uforvarsligt at yde nogen som helst direkte eller indirekte Støtte til at fremkalde en saadan.

Mindretallet kan ikke slutte sig til noget af de foreliggende Forslag til en Valgkredsordning, eftersom Mindretallet maa modsætte sig, at der i Folketinget gennemføres en Valgkredsreform, som ved Tilknytningen til Grundlovsændring opfordrer den nuværende Regering til at opløse Landstinget, fordi Regeringen paa Forhaand har erklæret at ville foretage denne Opløsning paa en efter Mindretallets Mening grundlovsstridig Maade og har afvist Forhandling om en Overenskomst, der kunde hindre dette.

I Henhold til foranstaaende stiller et *Mindretal* (R. Andersen, Sigurd Berg,

Berntsen, J. C. Christensen, N. Jensen og Nørgaard) nedenstaaende

Ændringsforslag:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Lov om Valgene til Rigsdagen.

I. Folketinget.

Valgret og Valgbarhed.

§ 1.

Valgret til Folketinget tilkommer med de i de følgende Paragraffer indeholdte Indskrænkninger enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret og har fyldt sit 30te Aar.

§ 2.

Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 3.

Ingen, som staar i privat Tjenesteforhold, kan udøve Valgret, medmindre han har sin egen Husstand.

§ 4.

Ingen kan udøve Valgret, som nyder Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen, eller som har modtaget nogen saadan Hjælp, medmindre den enten er tilbagebetalt eller eftergivet.

§ 5.

Valgret kan ej heller udøves af den, som er under Værgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling.

§ 6.

Endelig kan kun den udøve sin Valgret, som i eet Aar har haft fast Bopæl i den Valgkreds eller den Stad, hvor han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar. Den, som har fast Bopæl paa flere Steder, bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil gøre sin Valgret gældende.

§ 7.

Valgbar til Folketinget er med de i §§ 3, 4 og 5 nævnte Undtagelser enhver uberygtet (§ 2) Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25de Aar.